

jeg, som sagt, Gang efter Gang paavist med Tal ud af selve Regnskaberne, med klare og uigendrivelige Tal, at naar disse Regnskaber blive gjorte op paa ganske jævn og almindelig Maade, bliver Resultatet et ganske andet end det af det ærede Medlem paastaaet.

Derimod har det ærede Medlem nogle fortræffelige Beviser for, at man vil fordelte København eller Byerne i det hele taget til Fordel for Landet. For det første siger det ærede Medlem, at netop Forhandlingen om dette Tilskud til Boserup Sanatorium er et fortræffeligt Bevis paa, hvorledes der deles mellem By og Land. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have sagt. Den Stilling, som jeg indtager til Forslaget om dette Tilskud, er, det vedkender jeg mig, et fortræffeligt Bevis paa den Deling mellem By og Land, som jeg mener bør finde Sted, den nemlig, at der bør være lige Ret, fuldkommen lige Ret, saa at de Anstalter, som alle Landets Indbyggere kunne nyde godt af, bør have Tilskud, medens den Anstalt, som kun en enkelt Kommunes Indbyggere have godt af, i sig selv ikke har noget Krav paa Tilskud. Nej, det ærede Medlems Forslag om dette Tilskud paa 65,000 Kr. er et Bevis paa, hvorledes han vilde dele mellem By og Land, hvis han kunde, thi derefter skulde hele det øvrige Danmark, baade Land og Købstæder indbefattede, have 87,000 Kr., som endda tre Københavnerne kom til at nyde godt af, ja maaske flere, medens København for sig alene skulde have 65,000 Kr.. Det er paa den Maade det ærede Medlem mener, der bør deles mellem By og Land, og det er en Maade, jeg ingenlunde kan finde rigtig eller forsvarlig.

Det ærede Medlem paaberaaber sig som yderligere Bevis Skattelovene, men allerede da han skulde til at føre Beviset i Marken, knækkede han over i det, idet han sagde, at det vilde sikkert vise sig, at Skattelovene fordelte Byerne, særlig København, til Fordel for Landet. Det ærede Medlem følte altsaa selv, at endnu er Beviset ikke ført. Det vil vise sig, om det er Tilfældet eller ikke, men først naar det har vist sig, vilde det ærede Medlem kunne begynde at tale om, at der var noget, der lignede et Bevis, og selv da vilde det være et mangelfuldt Bevis, thi der er ikke noget underligt eller uretfærdigt i, at de, der have Formuerne og Indtægterne, komme til at svare Skat lige med alle andre. Det Princip, som i de ny Skattelove er ført ud i Livet, er netop Lighed mellem Land og By. For øvrigt

har Københavns Kommune saamænd ikke nogen Grund til at klage over de ny Skattelove, thi der vil jo flyde en Strøm af Guld og Sedler ind i Kommunens Kasse som Følge af Skattelovene, saaledes at de 65,000 Kr., som der her er Tale om, er en ren Draabe i Havet ved Siden af alt det, Kommunens Kasse vil faa som Følge af Skattelovene.

Saa siger det ærede Medlem, at de Folk, der leve i København, ere de værste Agrarer i hele Landet, eller rettere sagt, nogle af dem — det er vel ikke dem allesammen, Socialdemokraterne er det vel f. Eks. ikke —, det er den Slags, der f. Eks. laver Tiendelove. Ja, det ærede Medlem har jo meget imod Tiendeloven. Naar jeg har fundet, at Tiendeloven var fortræffelig, og at det var en Sag, hvis Løsning var paatrængende, er det netop, fordi den raadede Bod paa gammel Uretfærdighed og stillede Forholdene lige over det hele. Det holder det ærede Medlem jo nu en Gang ikke af.

Om jeg nu end ikke er tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlems Optræden under denne Forhandling skulde skade Københavns Interesser ved den senere Forhandling om en Tuberkuloselov, idet jeg mener, at man der alene bør se hen til, hvad der er ret og rimeligt, søge at faa gode og ensartede Regler og ikke tage Hensyn til det ærede Medlems velbekendte Vane at raabe højt, tror jeg dog, at det ærede Medlem i denne Sag som saa ofte er kommet meget for højt op. Det plejer at være saaledes, at det ærede Medlem forbeholder for sig og sit Parti og for dem alene at afgøre, hvem der er Venstremænd og hvem der ikke er det, i alt Fald hvem der er gode Venstremænd og hvem ikke. Nu gik det ærede Medlem saa vidt, at han vil have forbeholdt for sig og sit Parti at afgøre, hvem der er gode Københavnerne og hvem der ikke er det. Jeg haaber, at naar vi i Løbet af denne Maaned komme til Borgerrepræsentantvalgene, skal det vise sig, at der er grumme mange gode Københavnerne i Kongens København.

Jensen-Knudstrup: Jeg har bedt om Ordet for at sige det ærede Finansudvalg og den højtærede Minister Tak for den Bevilling paa 2,000 Kr., som er foreslaaet til Afholdelse af hygiejniske Foredrag paa Ægne, der særlig ere hjemsogte af Tuberkulose. Da jeg ved 1ste Behandling fremdrog Ønskeligheden af en saadan Bevilling, gjorde jeg det ud fra det Synspunkt, at hvad der kan foretages af forebyggende